

XXXII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Kn 17:10-16)

Lugemine esimesest Kuningate raamatust:

Neil päevil läks prohvet Eelija teele ja tuli Sareptasse. Kui ta linnavärava juurde jõudis, nägi ta seal üht lesknainst hagu korjamas. Ja Eelija hüüdis teda ning ütles: “Too mulle kruusitais vett, et ma saaksin kustutada oma janu!” Ning kui naine oli minemas, hüüdis ta teda veelkord ja lisas: “Võta ühes ka paluke leiba.” Kuid naine vastas: “Nii tõesti kui Issand, sinu Jumal, elab, ei ole mul midagi muud kui vaid peotais jahu vakas ja pisut õli kruusipõhjas. Vaata, ma olen korjanud mõned puutükid, nüüd lähen ja valmistan endale ja oma pojale toidupoolist, et me saaksime süüa enne kui sureme.”

Siis Eelija ütles talle: “Ära karda. Mine ja tee nagu sa oled öelnud. Enne aga küpseta pisuke kakuke ja too see minule. Pärast valmista endale ja oma pojale. Sest nõnda ütleb Issand, Iisraeli Jumal: jahu ei lõpe vakast ja õli ei vähene kruusist kuni päevani, mil Issand annab maale vihma.” Ja lesknaine läks ja tegi nii nagu Eelija oli öelnud. Ning temal, ta pojalt ja Eelijalt oli süüa paljudeks päevadeks. Jahu ei lõppenud vakast ega vähenenud õli kruusist, nii nagu Issand oli Eelija suu läbi töötanud. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 146:6-7. 8-9b. 9c-10)

R: Kiida, minu hing, Issandat.

Kes on loonud taeva ja maa, mere ja kõik, kes seal elavad.

kes hoiab tõde igavesti.

Kes mõistab õiglast kohut neile, kellele tehakse liiga,

kes annab näljasele leiba ja päästab lahti kinniseotud.

R:

Kes avab pimedate silmad

ja tõstab sirgeks need, kes on küüru vajunud.

Kes kaitseb pagulasi,

aitab vaeslapsi ja lesknaisi.

R:

Issand armastab õigeid,

kuid õela ta juhivad eksiteed.

Issand on kuningas igavesti,
Sinu Jumal, Siion, valitseb põlvest põlve.

R:

(Teine lugemine Hb 9:24-28)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Kristus ei läinud kätega tehtud pühamusse, mis oleks vaid tõelise pühapaiga võrdkuju, vaid taevasse endasse, et ilmuda Jumala palge ette meie eestkostjana. Kuid mitte ennast mitu korda ohverdama, nõnda nagu ülempreester läheb igal aastal kõige pühamasse paika võõra verega. Muidu pidanuks Kristus maailma loomisest alates mitu korda kannatama. Aga nüüd on ta ilmunud maailmaajastu lõpul ainsamat korda, et ennast ohvriks tuues kaotada patt. Ja kui inimesele on määratud kord surra ja selle järel kohtu ees seista, siis nii sündis ka Kristusega, et ta tõi enda ohvriks ainsamal korral ja kandis ära paljude patud. Teist korda ei ilmu ta enam patu pärast, vaid et päästa need, kes teda ootavad.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 5:3)

Halleluuja. Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees,
sest nende päralt on taevariik. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 12:38-44 lüh. 41-44)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal õpetas Jeesus rahvast ja ütles: “Hoidke end kirjatundjate eest, kes tahavad käia pikkades kuubedes ja armastavad teretamisi turgudel, esimesi kohti sünagoogides ja ülemat paika söömaegadel – nende eest, kes neelavad ära lesknaiete kodud ja loevad silmakirjaks pikki palveid. Sest neile saab seda rängem karistus mõistetud.”

Ja kui Jeesus ohviraha kirstu juures istus, jälgis ta seal, kuidas rahvas raha kirstu pani. Paljud rikkad tulid ja panid kristu palju raha. Siis aga tuli üks lesknaine ja pani sinna kaks leptonit, see on ühe veeringu. Aga Jeesus kutsus oma jüngrid enda juurde ja ütles neile: “Tõesti ma ütlen teile, see vaene lesknaine pani rohkem raha kirstu kui kõik teised, sest need panid, mis neil elamisest üle jäi, tema aga oma hädavajadusest, kõik mis tal oli – kogu oma elatise.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, hoidke end kirjatundjate eest, kes armastavad teretamisi turgudel ja tahavad ülemat paika söömaaegadel. Hoidke end! Aga... aga kes teie arvates peaks siis istuma seal, ülemise paiga peal, ja olema kõikjal aupaklikult tervitatud? Ma usun, et kui teile ikka väga ei meeldi need, kes praegu ülemiste paikade peal istuvad, siis ehk... tahaksite ise istuda nende asemele?

Noh, aga siis olete ju teie need, kelle eest tuleb hoiatada, ja keda võib kõikides hädades süüdistada, et sööte ära lesknaiste hooned ja loete silmakirjaks pikki palveid – süüdistada juba siis, kui te pole veel jõudnud midagi sarnast korda saatagi. Sest mis teha, Jeesus on ise öelnud: “Hoidke end nende eest, kes tahavad käia pikkades kuubedes ja armastavad esimesi kohti kogudusekodades...”

Ja siis tulebki kergesti mõte: kui mind juba ilmaasjata niikuinii põlatakse, siis mis segaks mul midagi põlastusväärset tegemast? Kui trumm on läinud, siis mingi pulgad kah, või kuidas...? Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, miks kirjutatakse enamasti just musta värviga valgele paberile? Sellepärast, et must on valgel taustal hästi nähtav – kahtlemata on näiteks rohelise värviga punasele taustale kirjutatud teksti üsna ebamugav lugeda. Paraku on teksti sisul – sellel, mis mustaga valgele kirja pannakse – alati mingid sisemised värvingud. Need avalduvad sageli tekstis ütlematajätmistena, mis panevad lugeja instinktiivselt lünki ise täitma.

Nii ka tänases evangeeliumis. Esimene küsimus, mis kohe esile kerkib, on see: kelle kätte jõudis lõpuks templi ohvrikirstu pandud raha: nii variseride hooplevad annetused kui lesknaise kasinad leptoniid? Ilmselt olid templipreestrid need, kes pidid lõpuks otsustama, kuidas seda kasutatakse. Siinkohal on muidugi kohe olemas tuntud anekdoot preestrist, kes viskab talle annetatud raha taeva poole ja ütleb: “Kõik, mis sellest üles taevasse jääb, kuulub Jumalale, mis alla kukub, see on minu oma...”

Nali naljaks, aga kui raha on rohkem kui hädapärast vaja, siis hakkab nii mõnigi inimene niiõelda “kreatiivselt mõtlema”, nagu seda ilmselt kõigis ühiskondlikes eelarvelistes asutustes võib märgata. See tähendab, küsimus seatakse järgmiselt: kuidas saaksin mina panna ühiskondliku raha enda kasuks tööle?

Teid on selleks mitmeid: kui raha päris otse oma tasku pista ei saa, siis võetakse palga peale hulk

asetäitjaid, konsultante, nõunikke ja teisi isikuid – neid, kes peavad tegeliku töö ära tegema, või siis lihtsalt sõpru ja sugulasi, kes pelgalt vihmavarju hoidmise eest palka saavad. Võimalusi on teisigi: tänapäeval torkab silma, et millegipärast on autoteed linnast kuni võimul oleva isiku maakoduni alati laitmatu korras, ja mida kaugemal on mingi infrastruktuuri element juhtisiku elupaigast, seda halvemas olukorras see on. Kindlasti kasutati selliseid loomingulisi raha ümberjagamise viise ka Jeesuse-aegsete templipreestrite poolt Jeruusalemmas, kuid kahtlemata olid nad ise huvitatud, et sellest ajalukku jälgi ei jääks.

Armsad õed ja vennad, olid ajad, kus inimesed olid valmis suuri ohvreid tooma, sageli küsimata, kas eesmärk, mille nimel end ohverdatakse, on seda ka väärt. Paljud olid kõhklematult valmis surema oma keisri eest, kes tegelikult vaid mingi rumala tuju ajal nad naaberriiki vallutama saatis.

Kahtlemata on hea kavatsus tähtis, kuid tähele tuleb panna ka selle teostumise tegelikke tagajärgi. See hoiatus kehtib nii ohverdajale kui ka sellele, kelle heaks ohverdus tehakse. Mõlemad peavad olema valmis tunnistama oma lühinägelikkust ja muutma vastavalt oma käitumist. Nii et kui trumm on läinud, siis tuleb pulkade äraviskamise asemel teha hoopiski kõik selleks, et trumm tagasi saada. Aamen.